

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **O. Z.**, zastoupený Mgr. Annou Větrovskou, advokátkou se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 17, proti žalovanému: **Policie České republiky, Správa hlavního města Prahy**, se sídlem Kongresová 2/1666, Praha 4, o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2004, č. j. PSP-47/OKS-čj-23-2004, o kasační stížnosti žalobce - stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2005, č. j. 7 Ca 69/2004 - 55,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2005, č. j. 7 Ca 69/2004 - 55, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze (dále městský soud) napadeným usnesením odmítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2004, č. j. PSP - 47/OKS - č. j. - 23 - 2004, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele tehdejšího Obvodního ředitelství Policie ČR Praha 5 č. j. OR5 - 1781/01 - 2003 ze dne 29. 3. 2003. Tímtež rozhodnutím žalovaný zamítl i odvolání M. Š. proti rozhodnutí ředitele tehdejšího Obvodního ředitelství Policie ČR Praha 5 č. j. OR5 - 1780/01 - 2003 ze dne 29. 3. 2003. Městský soud dospěl v napadeném usnesení k závěru, že projednání žaloby žalobce brání neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, totiž rozhodnutí, proti němuž směřuje žaloba, protože toto rozhodnutí bylo v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 11 Ca 33/2004 - 46 na základě žaloby proti němu podané M. Š. rozsudkem ze dne 1. 11. 2005 zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Městský soud proto v této věci postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s.

Proti usnesení městského soudu podal kasační stížnost žalobce - nyní stěžovatel (§ 105 odst. 1 s. ř. s.) z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1, písm. a/ a e/ s. ř. s. Městský soud, podle něj, přehlédl, že rozsudkem ze dne 1. 11. 2005 č. j. 11 Ca 33/2004 - 46 bylo rozhodnuto o jiné žalobě, podané jiným žalobcem, proti jinému rozhodnutí, byť vydanému stejného dne a číselně shodně označenému. Tímto rozsudkem nebylo a ani nemohlo být rozhodováno o jeho právech a povinnostech, neboť účastníkem uvedeného řízení nebyl. K námitkám žalobce se městský soud v napadeném usnesení nevyjádřil a jeho rozhodnutí je proto nutno pokládat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d/ s. ř. s. V této souvislosti poukázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 24/2005 - 44 ze dne 14. 7. 2005. Vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu a z důvodů uplatněných stěžovatelem (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu předloženého spisu Městského soudu v Praze (dále městský soud) vyplývá, že rozhodnutím ze dne 28. 1. 2004, č. j. PSP - 47/OKS – č. j. – 23 - 2004 žalovaný rozhodl o odvoláních dvou subjektů – M. Š. a O. Z. proti dvěma rozhodnutím ředitele tehdejšího Obvodního ředitelství Policie ČR Praha 5 ze dne 29. 3. 2003, a to ve vztahu k M. Š. č. j. OR5 - 1780/01 - 2003 a ve vztahu k O. Z. č. j. OR5 - 1781/01 - 2003. Z obsahu rozhodnutí žalovaného vyplývá, že žádost o poskytnutí informací podal M. Š. dne 22. 12. 2003 a O. Z. dne 23. 12. 2003. Proti rozhodnutí žalovaného podali u městského soudu samostatné žaloby jak M. Š., tak O. Z. Ve věci M. Š. byla věc vedena u městského soudu pod sp. zn. 11 Ca 33/2004 a ve věci O. Z. pod sp. zn. 7 Ca 69/2004 (po vyloučení této žaloby z věci sp. zn. 7 Ca 27/2004). Ve věci M. Š. rozhodl městský soud rozsudkem ze dne 1. 11. 2005 č. j. 11 Ca 363/2004 - 46 tak, že, mimo jiné, rozhodnutí ze dne 28. 1. 2004, č. j. PSP - 47/OKS – č. j. – 23 - 2004 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení, aniž bylo upřesněno, zda soud zrušuje rozhodnutí jen ve vztahu k M. Š. O. Z. v uvedeném řízení nevystupoval jako osoba zúčastněná na řízení a soudem o uvedeném řízení nebyl vyrozuměn (§ 34 s. ř. s.). Rozsudek v uvedené právní věci mu doručen nebyl. Rozsáhlý rozsudek městského soudu ve věci M. Š. obsahuje odůvodnění k závěrům výroku o zrušení rozhodnutí ze dne 28. 1. 2004, č. j. PSP - 47/OKS – č. j. – 23 - 2004 zejména na straně deváté a následující, přičemž městský soud v tomto směru uvedl: „Na žalovaném bude, aby znovu rozhodl o podaném odvolání a posoudil, zda a z jakých zákonných důvodů lze žalobci poskytnout zcela nebo částečně informace, jichž se domáhal. Přitom je na žalovaném, aby dbal na to, že jeho rozhodnutí bude mít náležitosti požadované zákonem tak, jak jsou uvedeny v ustanovení § 15 zákona č. 106/1999 Sb. Správní orgány jsou vázány právním názorem soudu (ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.).“ Z toho činí Nejvyšší správní soud závěr, že ve věci městského soudu sp. zn. 11 Ca 33/2004 uvedený soud zavázal žalovaného svým právním názorem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. , aby znovu rozhodl o odvolání M. Š. proti rozhodnutí ředitele tehdejšího Obvodního ředitelství Policie ČR Praha 5 č. j. OR5-1780/01 - 2003 ze dne 29. 3. 2003. Nezavázal však žalovaného žádným právním názorem ve vztahu k žalobci O. Z. a ve vztahu k němu nečinil žádné závěry. Nejvyšší správní soud na tomto místě jen opakuje, že žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 1. 2004, č. j. PSP-47/OKS-č. j. – 23 - 2004 rozhodl o odvoláních dvou subjektů – M. Š. a O. Z. proti dvěma rozhodnutím ředitele tehdejšího Obvodního ředitelství Policie ČR Praha 5 a to č. j. OR5 - 1780/01 - 2003 ze dne 29. 3. 2003 ve vztahu k M. Š. a č. j. OR5 - 1781/01 - 2003 ze dne 29. 3. 2003 ve vztahu k O. Z.

Za takto zjištěné situace Nejvyšší správní soud nemůže souhlasit se závěrem městského soudu, že projednání žaloby žalobce brání neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, protože už neexistuje rozhodnutí, proti kterému směřuje podaná žaloba. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2004, č. j. PSP - 47/OKS – č. j. – 23 - 2004, kterým žalovaný rozhodl o odvoláních M. Š. a O. Z., podaných samostatně každým z nich proti samostatnému rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jejich osoby se týkajícího, bylo, podle názoru Nejvyššího správního soudu, zrušeno rozsudkem městského soudu ze dne 1. 11. 2005 č. j. 11 Ca 363/2004 - 46 jen ve vztahu k M. Š., ačkoliv to přímo ve výroku uvedeného rozsudku není uvedeno (což se jeví jako zjevná nesprávnost ve smyslu ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s.), avšak zcela nepochybně to vyplývá z celého dalšího textu uvedeného rozsudku, a to nejen odůvodnění, ale i záhlaví a celého spisu uvedené právní věci se týkajícího.

Odmítnutí žaloby žalobce O. Z. podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s., jak učinil městský soud, by znamenalo odepření práva žalobci domáhat se stanoveným postupem svého práva ve smyslu Čl. 36 odst. 1, 2 Listiny základních práv a svobod (Každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen rozhodnutím orgánu veřejné správy, může se obrátit na soud, aby přezkoumal zákonnost takového rozhodnutí, nestanoví-li zákon jinak. Z pravomoci soudu však nesmí být vyloučeno přezkoumávání rozhodnutí týkajících se základních práv a svobod podle Listiny).

Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost žalobce-stěžovatele důvodnou a proto napadené usnesení městského soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.), v němž je tento soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne městský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. dubna 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu